

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

גליון יא (תב) ♦ שנה ט

פ' יגש ♦ 2 טבת ה'תשפב

דברי אלוקים חיים מרוך רבינו הגה"ק זיע"א

יגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני ידבר נא עבדך דבר באוזני אדוני וגו'

והקשו המפרשים להבין מעשה יהודה, שמקודם אמר יהודה, מה נדבר ומה נצטדק האלוקים מצא עון עבדך הננו עבדים לאדוני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו, והשיב לו יוסף חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם, ואיך תוך כדי דיבור יגש אליו יהודה ודיבר דברים עתיקים ודיבר אליו קשות (רש"י) ומדבריו הקודמים שאמר מה נדבר וגו' נראה כי כלו לו ליהודה דברי הפיוס וקיבל המשפט של יוסף ואיך תוך כדי דיבור שינה את דעתו.

וכתב האוה"ח הק' כי מקודם חשב יהודה כי מה יצא הדבר כי מצא האלוקים עוונם, ולכן השלים עם הגזירה, אבל כשראה יהודה שלא קיבל יוסף אלא את בנימין בלבד, אמר הרי זה לך לאות כי לא על עון נתפסו שהרי בנימין לא היה לו חלק בחטא של מכירת יוסף, ומעתה עמד הדבר לצד בחירת הבחירי שהוא יוסף, ולכן יגש אליו יהודה, כי הבין כי הגזירה לא מאת ה' באה, וכיון שאין הענין בא אלא מיוסף, ואליו הם הדברים מסורים לאשר יחפץ עשות ולכן יגש אליו יהודה עכ"ל.

ובדרך אפשר יש לומר דהנה אמרו חז"ל הנפטר מחברו לא יאמר "לך ב'שלום" אלא יאמר "לך ל'שלום", ולכן מקודם שאמר יהודה מה נאמר וכו' וקיבל עליו המשפט שאמר הנני לעבדים, אבל מכיון ששמש שיוסף אמר ואתם עלו ל'שלום אל אביכם ולא אמר "בשלום", הבין יהודה שיש עוד תקוה לשנות את הגזירה ולכן יגש אליו יהודה וגו' לבקש רחמים, ובאמת זה הועיל ליהודה. ועוד אפשר לומר בדרך רמז, ומקודם נביא את דברי הרבינו בחיי מה שכתב בספרו בזה"ל: ועל דרך הקבלה מה שנחתמה פרשה זאת (מקץ) בפסוק "עלו לשלום אל אביכם" זה רמז לעשרה הרוגי מלכות אשר עלו לשלום אל אביהם שבשמים אחר שנתלבנו ונצרפו מחטאו של יוסף, וכבר ידעת כי כתונת הפסים היה תחילת הסיבות וראשית גלגול הדברים ונחשב להם לאכזריות גדול מה שטבלו הכתונת בדם השעיר ואמרו לאביהם זאת מצאנו. לפיכך היה העונש בהם בגופם שהתחיל השעבוד בהם אחרי מות יוסף מיד, ואחר זמן בהרוגי מלכות שנידונו בגופם, כי הגוף הוא כתונת לנפש, ועל כן תמצא בפרשה זו עשרה פעמים "האנשים" לרמז על עשרה הרוגי מלכות, כי היה לו לומר "אחי יוסף" או בני יעקב וכו' וסיים בסוף וכתב שכולם הוחלפו, וכשם שהוחלף יצחק באיל והוקבע לו שכר כאילו הוקרב וכאילו אפרו צבור על גבי המזבח, כן הוחלפו חכמי ישראל באחרים שנשפרו הם ולא חכמי ישראל דכיון שטעמו טעם מיתה במה שנתפסו ונגמר דינם לכך הם קיבלו ענשם והרי זה כאילו נהרגו עכ"ל.

והנה לא פירש הרבינו בחיי למה באמת הם הוחלפו באחרים והם ניצלו מעונש מכירת יוסף.

המשך בעמ' ב'

דברות קודש מרוך רבינו עט"ר שליט"א

יגש אליו יהודה

אין הגשה אלא לתפילה, ותפילתו של איש ישראל חייבת להיות לא על צער, אלא בי אדני על צער השכינה.

כמו כן יהודה הוא אותיות ולשון של הודיה, שצריך להתפלל תמיד בהודיה ושבח על כל החסד אשר עשה השם עימנו, בצירוף בקשה על העתיד.

וגם אשר לא נראה לנו בעינינו שהוא דבר טוב גם נודה, כי כל דבר שהשם עושה, הוא רוצה את טובתינו.

וכידוע שישנם שני דרגות לאדם בדבר, האחד של כל מה דעביד רחמנא לטב עביד, שלמרות שהדבר נראה לנו שהוא לא טוב וצער בעבורינו, אבל יצא מזה דבר טוב, והדרגה גבוהה יותר של גם זו לטובה, שזה עצמו שנראה לנו כצער ועגמת נפש, הוא גם לטובה, שאם נזכה נכיר בכך במוקדם או במאוחר.

כמו כן מדוע נקט בלשון יגש אליו, היה לכתוב יגש אל האדון וכו' ולא "אליו", וכן עצם זה שניגש והתקרב אליו, אינו כ"כ מדריך כבוד ונימוס.

וכן מדבריו הקודמים של יהודה שאמר "מה נדבר", נראה כי כלו לו ליהודה דברי הפיוס, ומובא ברש"י שלאחר מכן החל לדבר אליו קשות.

אלא ניתן לומר בדרך אפשר, שבא ללמדנו שאדם יתפלל תחילה בדברי הודיה פיוס ותחנונים, כגון באמירת תהילים פרק שירה ובקשות וכו' אבל אם ח"ו רואה שהוא שוב ושוב לא נענה, יחל לדבר בבחי' יגש אליו, ויאמר אשר על ליבו בצורה ישירה, ויתמצת את בקשתו במספר מילים בודדות, וישב אליהן שוב ושוב בתפילת שמע קולינו. וכבר ייעצנו זאת רבות, בפרט לבחורים מבוגרים, בנוסף לכך שצריכים "רצון" עז שהוא צינור להשפעות טובות וכן ברית כרותה לשפתיים להיזהר בדיבור, שלא ישתמע מזה שהם לא לחוצים ולא ממחרים וכו', ובה"ל כל אלו שהלכו בדרך הזאת, זכו להתארים שבועות מספר, לאחר שהחלו בזאת.

יהי רצון שכל עמך בית ישראל יזכו להשפעות טובות ובכל הישועות, ונזכה לביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

תשית לראשו עטרת פז

משגרים אנו בזאת מלא חפנים ברכות לאברך החשוב

הר"ר מאיר סויסה הי"ו

לרגל התמנות לכהן פאר בתפקיד

מזכ"ל מוסדותינו הק'באשדוד

יה"ר שהברכה תשרה בכל מעשיו ידיו

פרנס השבוע

הרה"ח **מנחם דוד נילנגר הי"ו**

מבאי ביתו של מרוך רבינו שליט"א

לרגל שמחת פדיון הבן

לבנו **אברהם שמואל ראובן ני"ו**

יה"ר שירוהו רוב נחת ותענוג דקדושה מכל יו"ח

עבדיך דבר באזני אדוני" דהיינו להקב"ה שהוא אדוני ואדון כל הארץ, ואל יחר אפך בעבדיך וגו', וזה מלמדת אותנו התורה הק' ללמוד את עם יהודה "קשת" שהוא תפילה בעל עת ועונה, ואין תפילה שלא נשמעת וכמו שאנו אומרים בתפילה, "שומע תפילת כל פה" ולכן אסור לו לאיש הישראלי לבוא לידי יאוש ח"ו אלא יתחזק את עצמו ביטחון ואמונה בה' בעת צרה.

וגם כתוב בשם הרה"ק רבי פנחס מקוריץ ז"ע שיש זמן שלא צריך אלא ביטחון אף בלא תפילה והוא בעת שיש ח"ו קטרוג גדול על האדם, וגם כתוב בשם הבעש"ט הק' שלפעמים צריכים ישראל להתפלל במחשבה בלבד שעל זה אין קטרוג, וזה הוא דרך כל הצדיקים ובפרט דרך הבעש"ט הק' ותלמידיו שעיקר עבודתם היה בתפילה (ומובן שזה יחד עם לימוד התורה) וכפי שכ' המאור ושמש"ו וכפי שזכינו בדורינו לראות ולהסתופף במחיצת רבותינו הק' ז"ע שהיה עיקר עבודתם בעבודת ה' ע"י התפילה בבחינת וכל עצמותי תאמרנה, ולכן נתחזק כלנו לילך בעקבותיהם להתחזק בתפילה ובלמוד התורה הק' בהתלהבות של קדושה ובפרט שאנו בזמן של עקבתא דמשיחא וכבר כתב הרה"ק ר' חיים ויטאל ז"ע תלמידו של האר"י ז"ל שעיקר עבודת ה' בעת הזה הוא עבודת התפילה בכוונה, ולכל הפחות להבין פירוש המילות ובזכות זה נזכה להגאל בגאולה השלימה בקרבו ונזכה לבנין בית המקדש, ושם נעבוד את ה' ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות ועורבה להשם מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות, מתוך רחמים וחסדים מגולים במהרה בימינו.

בעימות הים

סיפר הרה"ק ר' יחזקאל משינווא זצ"ל (י"ד ו' טבת) שכאשר נפוליון הצרפתי לחם את מלחמותיו באירופה פעל רבות הרה"ק רבי מנחם מנדל מרימנוב שמלחמה זו תיהפך למלחמת גוג ומגוג ולאחריה תבוא הגאולה השלמה.

ברם תוכנית זו פגם היה בה שעד בא הגאולה יצטרכו עם ישראל לעבור צער רב וגלות קשה, הרה"ק רבי נפתלי מרופשיץ זצ"ל התנגד לרעיון זה ופעל בתפילותיו שנפוליון יכשל, רבי נפתלי הצליח ונפוליון הובס, רבי מנחם מנדל הקפיד על רבי נפתלי שכך עשה לו ואמר כי עליו - על רבי מנחם מנדל להסתלק מן העולם, רבי נפתלי הצטער על מעשהו וכדי לבטל את גזירתו של רבי מנחם מנדל כינס את גדולי תלמידיו על מנת שיבטלו את מנהיגותו וכך בלא מנהיג לחסידים יבוא המשיח ותבטל הגזירה, לאחר שפרש רבי נפתלי את תוכניתו בפני התלמידים קם חברו של רבי נפתלי - רבי צבי הירש מזידיטשוב ואמר לחסידים 'וכי מה חסר לכם אצלנו? ובשאלה זו סתם את הגולל על תוכניתו של רבי נפתלי.

רבי נפתלי הקפיד על רבי צבי הירש ש'קלקל' את תוכניתו, אך כאשר שמע אותו מתפלל את תפילת 'שמונה עשרה' סרה קפידתו והוא אמר: כי מאז ששמע את תפילתו רבי אלימלך מליז'נסק לא זכה לשמוע תפילה שכזו, והוסיף ואמר על רבי צבי הירש כי 'היהודי הזה הוא כולו לשמים'.

הוסיף ואמר רבי יחזקאל שרגא הלברשטם משינווא שסיפר סיפור זה כי רבי צבי הירש מזידיטשוב עשה לרבי נפתלי בדיוק את מה שהוא עשה לרבי מנחם מנדל מרימנוב.

שנים מספר לאחר אירוע זה כאשר נפל הרה"ק רבי צבי הירש בעל עטרת צבי מזידיטשוב למשכב התפללו עליו כל גדולי החסידים שיבריא, לאחר שקם ממשכבו אמר רבי צבי הירש כי תפילות כולם סייעו לבריאותו אך תפילותיהם של שלשה עזרו ביותר והם הצדיקים רבי אברהם יהושע העשיל מאפטא, רבי נפתלי מרופשיץ, ורבי משה טייטלבוים מאוהל, רבי צבי הירש גם בא במיוחד אל רבי נפתלי להודות לו על תפילותיו.

ולפי ענ"ד נראה לומר דבר חדש, דהנה כתוב: יגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני וגו', וכתב באור החיים הק' שיהודה באומר "בי אדוני" נתכוין לומר שהוא גונבו ולא בנימין, ורק הנחתו באמתחת בנימין ומעתה שורת הדין תתן כי רק הוא ילכד כי בנימין מכחיש ויהודה מודה הוא יהיה עבד עכ"ל ולפי זה חשבתי לבאר ונקדים את פירוש הספרים הק' על תיבת הכתוב "אליו" שאמרו שזה רמז להקב"ה שאילו דיבר יהודה ורק שנדמה כאילו דיבר עם יוסף, ולכן אפשר לומר לפי דברי קודשו של הרבינו בחיי הנ"ל, שהפסוק שכתוב "ואתם עלו לשלום אל אביכם", מרמז על עשרה הרוגי מלכות, ולכן משמע זאת יהודה, עלה בדעתו להציל אותם ויאמר "בי אדוני" כלומר שאני חייב בכל זאת כי אני בלבד אמרתי למכרו כי כך כתוב בפסוק שאמר יהודה "לכו ונמכרנו לישמעאלים וגו' וישמעו אחיו, ופירש רש"י שאחיו קיבלו מניה, שהסכימו לדבריו, ולכן להלן כתוב "ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו וגו' ופירש רש"י הק' "שהורידוהו אחיו מגדולתו כשראו בצרת אביהם, ואמרו לו אתה אמרת למכרו, ואילו אמרת להושיבו, היינו שומעים לך, ולכן טען יהודה "אליו" כלומר להקב"ה כביכול למה אתה רוצה להרוג מכל עשרת השבטים משום מכירת יוסף, הלוא בי "אדוני", כלומר אני החייב ולכן מספיק רק אחד שיהרג בעון הזה ולא מכל השבטים, שיהרג אחד המיוחד שבהם מחכמי ישראל, ולכן קיבל הקב"ה את דברי יהודה ונפטרו כולם, ונתחלפו באחרים ונדמה להגוים שהם שרפו את חכמי ישראל, ואפשר לומר ולהוסיף שגם משבט יהודה לא נשרף שום אחד, דמכיון שהשם יתברך ראה את מסירת נפש של יהודה שרוצה להציל את התשעה שמכל השבטים ולומר שרק הוא החייב דהיינו את מסירת נפשו של יהודה שרוצה להציל את התשעה שמכל השבטים ולומר שרק הוא החייב דהיינו רק משבטו שהוא שבט יהודה, חמל ה' גם עליו וכולם נפטרו ממיתה ורק שטעמו טעם מיתה במה שנתפסו ונגמר דינם ולכן הם קיבלו עונשם והרי זה כאילו נהרגו, (כמו שמביא הרבינו בחיי ראה לעיל לשונו). והנה מפרש הרה"ק רבי צבי אלימלך מבלאזוב ז"ע (צבי לצדיק עה"ת) הפסוקים של יגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני, על פי הידוע מדברי הבעש"ט הק' בפירוש הפסוק בתהילים ימלא ה' כל משאלותיך, שעיקר בקשת האדם בתפילתו צריך להיות על כבוד השכינה הק' והיינו מה שכתוב ימלא ה' פירוש שיתמלא שמו יתברך במילואיו ואח"כ כל משאלותיך שבמילא יהיה לך גם בקשתך וזה הכוונה ויגש הגשה לתפילה שבשעה שאדם מישראל עומד להתפלל קודם כל צריך להיות הכוונה אליו במה שנוגע לכבודו יתברך, יהודה הוא אותיות הויה-דהיינו שיתמלא ה' במילואיו ואח"כ יאמר בי אדוני, אפשר לבקש צרכיו, ואז בוודאי יהיה נהנה מתפילתו.

וכעין זה פירש מו"ר כ"ק אדמו"ר ז"ע הכ"מ על הפסוק ויגש אליו יהודה במדרש איתא אין הגשה אלא לתפילה ולפיוס, פירוש שצריך לעשות הגשה לתפילה, שיבוא בהכנה ובהתבוננות מי אנכי ולפני מה אני עומד להתפלל, ויאמר בי כל מה שאני מדבר בדברי התפילה לפניך, הכל הוא מאדוני, רק מכוח שנתת לי, ומכל חפצי עוה"ז אין לי שום חפץ וענין רק בך, כמו שאמר דוד המלך ע"ה מי לי בשמים ועמך - כשאני עימך - לא חפצתי כלום בארץ, ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני, שלא אפנה במחשבתי אל שום בריה, כמו שאחז"ל אליו ולא למדותיו, ואף לא אכוין דעתי אל כל העולמות העליונים כי אם אל הקב"ה בלבדו עכ"ל.

והנה בדרך מוסר אפשר לומר על הפסוק ויגש אליו יהודה וכו', "שאליו" זה רמז להקב"ה ויהודה מרמז על איש יהודי דהיינו ענין של תפילה, שחז"ל דרשו אין הגשה אלא תפילה, שיהודה ראה שכלו כל הקיצין ואין לו שום דבר שיוכל לטעון ליוסף מכיון שנמצא הגביע באמתחת בנימין זה מראה שהוא גונבו ודינו להיות עבד, ולכן יהודה לא התייאש והתחיל בתפילה לה' יתברך, ואמר בי אדוני כלומר שיש בי ניצוץ הק' שיש בכל יהודי נשמה קדושה ובפרט בשבטי י-ה שהם עדות לישראל, וגם בשמו יהוד"ה יש שם הק' של הויה"ב"ה, ולכן התחיל יהודה בתפילה ואמר, "דבר נא

כניני הרים

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני פל איש יהודה כשבא לגשת אל הקודש פנימה צריך להיות יראה ובושה, זהו ב"י אדוני, ר"ת ב"י בושה יראה בזאת יבוא אל הקודש, זהו הכוונה גם כן ואת יהודה שלח להורות לפניו גשונה, היינו הגשה.

(אהבת שלום)

ועינכם אל תחוס על כליכם הרוצה ליכנס בעבודת השי"ת צריך לפרש עצמו מענייני עולם הזה ומתאוות גשמיות, ח"פ עינכם אל תחוס על כליכם, שאל תחוסו על הגוף במה שמהצורך לשבור תאוות הגשמיות, כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא, כי כאשר תזכו להעבדות תזכו ג"כ לזה התענוג הגשמי בהקדושה

(אור לשמים)

ועתה אל תעצבו ועתה הוא לשון תשובה, לכן אמר אע"פ שאתם צריכים לשוב בתשובה על המעשה הזה אשר עשיתם, אך אל תעצבו, לא בעצבות הוא דרכי התשובה, כי התשובה הוא מן התורה שצריך לעשותה בשמחה, לכן ועתה הוא לשון תשובה, כי הבעל תשובה צריך לומר מעתה הנני שב, ולא אשוב לכסלה עוד רק עתה אהיה ברוך ה' מהיום והלאה.

(תפארת שלמה)

ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם עצבות היא גורמת לכעס, ולכן אל לו לאדם לבוא לידי עצבות, כי עי"ז יוכל ח"ו לבוא לידי כעס, שהיא מידה רעה להחטיא בני אדם, ואם "אל תעצבו" דלא תהיו בעצבות כלל, אלא אדרבה לעבוד את ה' בשמחה, אז "ואל יחר בעיניכם" לא תבואו לידי כעס

(קו ונקי)

ותהי רוח יעקב אביהם וגודל גרם והפסד של עצב ח"ו נלמוד מאבינו יעקב בחיר האבות, שזכה למדרגות ודביקות לה' יותר מכל האבות ומכל הברואים, חוץ ממשו רבינו עליו השלום, עם כל זה (אבות דרבי נתן פרק ל"ז) כל שעה שפירש יוסף הצדיק לא שרתה עליו השכינה, וכשנתבשר בבשורת יוסף תיכף ומיד כתיב (בראשית מה כז) ותהי רוח יעקב אביהם, שהוא הופעת והשראת השכינה, (זח"א קצ"ט סע"א) על אחת כמה וכמה כל שכן וכל שכן בהבדלה בלי שיעור גבי איש פשוט מישראל כשהוא בעצבות, הוא בזוי ומבחה ואין שום קדושה בעולם יכול לשרות עליו כלל.

(שומר אמונים מאמר צהלי ורוני פ"ח)

אבות עיתר

חודש טבת – הנה הזה מזלו גדי וטבעו הקפיצה, וכמו ששינוי (בב"ק כא,ב) הכלב והגדי קפצו מראש הגג, וכן היתה מלחמת החשמונאים עם היוונים ענין קפיצה למעלה מהטבע וממדרגתם, קומץ אנשים נגד עם רב כחול אשר על שפת הים מזוינים בכל תכסיסי מלחמה, כי זה הזמן מסוגל במעלות רמות ונשגבות אף שפלו ממנו ומסוגל לקפיצה כזו, וע"כ בימי היוונים הצליחו החשמונאים בקפיצה זו וזכו לניסים ממעלה מעלה, וכן נשאר לדורות שמי שיקבל עליו עבודת ה' בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאוד אף שהוא איננו ראוי לכך ועדיין לא הגיע למידה זו יצליח קפיצתו זו.

(שם משמאל)

על כך אמרו בזוהר (זה"ג רע"מ רנח ב) על הפסוק "המיים היו הלוך וחסור עד החודש העשירי, דא טבת, שהוא סוד ניסוך המים בחודש תשרי, ששבעים הקרבנות שכנגד שבעים אומות הולכים ומתמעטים, והשפעת האומות הולכת ומתמעטת עד חודש טבת, שאז מתעורר השי"ת לנצח את האומות העולם מצד מעשיהם הטובים של ישראל, ואז יהפך צום העשירי לששון ולשמחה.

(מאיר עיני חכמים)

כתוב בספר יצירה: חודש טבת המליך אות על ברוגז וכו', וצר בהם גדי בעולם, וטבת בשנה וכבד בנפש. עכ"ל

המילה טבת מופיעה בתורה בפסוק (בראשית ו, ב): "ויראו בני האלוקים את בנות האדם כי טבת הנה". בספר "קרניים" כתוב: כי טבת מלשון טובה. ומובא שם גם: **תקבר בשיבה טובה** – ראשי תיבות טבת למפרע. כמו כן נאמר בפסוק עצמו טובה. נמצא, שחודש **טבת** הוא מלשון **טובה**.

(מין רבינו שליט"א)

עשרה בטבת – ועוד טובה גדולה עשה הקב"ה עם ישראל, כיצד שבעשרה בטבת היו ישראל ראויים לגלות מירושלים, שכן הוא אומר (יחזקאל כד, ב) "בן אדם כתב לך את שם היום את עצם היום הזה" וגו', מה עשה הקב"ה, אמר, אם יוצאין עכשיו בציונה הם מתים, מה עשה, המתין להם והגלה אותם בקיץ וכו' וזהו שנאמר (דניאל ט, יד) וישקוד על הרעה היו אומר אף זה טובה

(מדרש תנחומא תרע"ט)

עובדות היים

ממה ששאלו, וגם למה שאלו פרעה על שנותיו, אך הענין הוא כי פרעה

ראה איך הארץ נתברכה לרגלו שנפסק הרעב, ואולם בראותו שהוא זקן נתיירא פן לא תארך שמחתם עם האורח הגדול הזה, על כן שאלו כמה ימי שני חייך? בחפצו לדעת אם ישמחו עמו לאורך ימים, ויעקב אבינו ע"ה הבין זאת והשיב לו, ימי שני חיי מעט לעומת שני חיי אבותי שחיו ק"פ שנה, ויש לי לחיות עוד חמישים שנה, אך רעים היו לכן הנני נראה כזקן ושבע ימים יותר ממה שאנכי באמת. כן הדבר עמדי סיים "שאגת אריה, ימי חיי רעים היו ברדיפות ועוני ודוחק, ולכן נראה אני כזקן יותר מדאי, אבל אוכל להבטיח לכם, שבעז"ה אהיה פה לרב יותר מעשרים שנה, והבטחתו נתקיימה.

ולאביו שלח וגו' מטוב מצרים (מ"ה - כ"ג)

אומר רש"י יין ישן שדעת זקנים נוחה הימנו. מסופר: פעם לפני סעודת שבת, שמע הרה"ק האדמו"ר האמצעי מליובאוויטש זיע"א את הגבאי מתווכח עם חסידים, על כמות היין שהם עתידים לתרום לשולחן, אמר להם הרבי, מדוע לא אמרה התורה בפירוש שיוסף שלח לאביו יין? והטעם הוא משום שנאמר בגמרא "הדיבור רע ליין" (כריתות ו' ע"ב) על יין אין מדברים, יין נותנים.

ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו (מ"ה - א')

מסופר: כשהתמנה הרה"ק רבי מנחם מאמשינוב זיע"א להיות רבה של העיירה, והוזמן לדרוש בבית הכנסת הגדול, נתאספו בני העיירה כולם, ואז החל את דבריו בקול חוצב להבות, בשעה שיוסף הצדיק לא יכל עוד להתאפק והוא נגלה אל אחיו, מסופר בתורה "הוציאו כל איש מעלי" והכוונה היא, שיוסף הצדיק התפלל והתחנן על התפשטות הגשמיות, וזה היה מבוקשו, "הוציאו כל איש מעלי" כלומר, להוציא הימנו כל כח אנושי, נפשי וגשמי, שלא יחוש חלילה אף נדנדו של נקמה בראותו את אחיו שמכרוהו והורידוהו מצרימה. ואמנם מעידה התורה "ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו". אז חשו וראו בעליל כל קהל הנאספים בבית המדרש, שהרבי גם חושב זאת על עצמו, שלא להתפעל כלל מן הקהל הרב ומן הכבוד הגדול שכיבדוהו.

ימי שני חייך בראשית (מ"ז - ח')

בשנת תקנ"ד נקרא הגה"ק בעל "שאגת אריה" זיע"א לקהילת מיץ לכהן שם פאר בתור רב ואב"ד, וכבר היה אז זקן קרוב לשבעים, בבואו שמה שמע את הבעלי בתים מתלחשים לאמור: שבא לשכון בבית הקברות שמה. בשבת קודש בדרשתו הראשונה פתח ואמר: מצינו בתורתנו הקדושה בבוא יעקב ע"ה למצרים, שאלו פרעה "כמה ימי שני חייך?" השיב לו יעקב אבינו ע"ה ימי שני חיי וגו' מעט ורעים וגו', ויש להבין על מה ולמה השיבו יעקב אבינו יותר

קול קראלי – 074-7962278

ביאורי היים

איזה שמחה יש אם אין הנער

כראותו, "ודו"ק], כי בזה התנחם על יוסף, ועתה לא יהיה לו במה להתנחם. [נהו המשך הפסוק "כי אין הנער ומת", ודו"ק], ובה ביאר בספר "שלמי שמחה" (ויגש), את המשך הפסוק "ונפשו קשורה בנפשו", שהואיל ונפשו קשורה באהבה, משום כך היתה לו שמחה גדולה בראותו.

ה) והנלענ"ד לבאר, שיהודה דיבר עם יוסף, המשנה למלך מצרים, ואמר לו בודאי "והיה כראותו כי אין הנער ומת", הגויים ישמחו אם ימות יעקב אבינו, כי זה דרכם לשמוח כאשר אחד מגדולי ישראל נפטר. ואם כן "והיה", הולך על הגויים שהם ישמחו במיתתו. עכ"ד.

ו) לענ"ד י"ל בס"ד שהנה "והיה", בגימטריא כ"ו, כמספר שם הוי"ה, שכידוע מרמז על מידת הרחמים, (בראשית רבה י"ב, ט"ו), רמז שמי שיודע שכל הנהגות של הקב"ה איתו זהו רק במידת הרחמים, אדם כזה תמיד בשמחה בכל הזמנים ובכל המצבים, וגם במצב ל"ע כי אין הנער ומת חלילה, עכ"ז הוא בשמחה, שיודע שהכל לטובתו במידת הרחמים העצומה של הקב"ה. וזהו גם כן מרומז כאן שראשי תיבות: "והיה כראותו", אותיות כ"ו, כמספר שם הוי"ה, וכן ר"ת: "כי אין הנער", עולה בגימטריא כ"ו, כמספר שם הוי"ה, שרומז למידת הרחמים, בכל הזמנים אפילו במצב חלילה של "והיה כראותו כי אין הנער".

והבן.

מאת המו"צ הרה"ג גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א מח"ס גם אני אודך

בפרשתנו כתוב, והיה כראותו כי אין הנער ומת (בראשית מ"ד, ל"א)

קשה לי הרי חז"ל אומרים, "אין והיה אלא לשון שמחה", (בראשית רבה פרשה מ"ב, סימן ד'). ומה שמחה שייכת כאן שאין הנער, ?

וידידי הגאון רבי ברוך דדון שליט"א, מח"ס "גם ברוך יהיה", כתב לי חמישה תירוצים. ח"ל:

א) בספר "גדולי הדורות" (עמוד 829) הביא תירוץ בשם בעל ספר "נטע שורק", שכשיראה שאין הנער, אז בשמחה "ומת", דהיינו יהיה מוכן למות בשמחה, משום שאינו חפץ יותר בחיים, כי "נפשו קשורה בנפשו".

ב) בספר "ליקוטי יהודה" (שם) כתב בשם הרבי מגור ע"פ המשנה בברכות (נד). שחייב אדם לברך על הרעה, כשם שמברך על הטובה, ופירושו לקבלם בשמחה, ויעקב אבינו יקבל בשמחה, אך "ומת", כי לא יוכל לסבול זאת.

ג) בספר "מדרש אריאל" (ויגש) כתב, ששמחתם תהיה כאשר יראוהו מת, מאשר יתענה על חסרון בנימין, וכ"כ גם בספר "שמר ליבי", חירארי (פרשת מקץ) שלטובת יעקב, היה שמח אילו ימות, שיראה שהוא מת בוודאות ח"ו, מאשר יסבול עוד איבוד בן שני של יעקב, שאינו יודע מה גורלם.

ד) בספר "אור הדעה" (עמוד 103) תירץ ששמחתו של יעקב אבינו היתה לראות את בנימין, [מה ביאור הכתוב "והיה

ארגון "מצמיח ישועות"

סעדינו ואושעה

ביום שני ויחי אור לעשרה בטבת
 יומא דהילולא קדישא של מאורי החסידות
 הרב הצדיק מוהרנ"ת זצ"ל בעל ליקוטי הלכות
 האדמו"ר בעל אמונת אברהם מפיטסבורג זצ"ל
 תתקיים סעודת ישועות והילולא רבתי
 בשילוב סעודת הושע בן בארי
 פרטים בקו הישועות
03-7236730
 להשתתפות והעברת שמות לתפילה וישועה
 הקישו 8 בתפריט הראשי

חדש ובלעדי באשדוד מפעל החסד ובית התבשיל "סעדינו ואושעה"

לעילוי נשמת צדיקי הדורות פועלי הישועות בקרב הארץ זיע"א
 בנשיאות מרן רבינו הרה"צ שליט"א מקראלי

קרא ישע לעם נדבה

יהודים יקרים אנשי חסד השתתפו עימנו בהספקת
 ארוחות חמות לילדים ממשפחות נזקקות
 וכשאתם מחתנים בעשטומ"צ
 אנו נערוך עבורכם "סעודת עניים"
 אם רוצים אתם ישועה? יש לכם שמחה אזכרה וכו'
 פנו אלינו בהקדם:
 ב: 03-7236730 שלוחה 8

ברכת מזל טוב

הבה"ח ישעיה קליין הי"ו
 לנישואי בשעטומ"צ
 יה"ר שיהא קש"ק ובנין עדי עד

ברכת מזל טוב

הבה"ח יוסף חיים סוסיסה הי"ו
 לאירוסיו בשעטומ"צ
 יה"ר שיהא קש"ק ובנין עדי עד

ברכת מזל טוב

הר"ר צבי כהנא הי"ו
 ולאביו הרה"צ משה נחמן שליט"א
 לנישואי הבת/הנכדה בשעטומ"צ

לזכר עולם יהיה צדיק

הרה"ק אברהם אבא זי"ע
 בן הרה"צ יוסף זצ"ל
 מפיטסבורג
 נלבע י טבת תש"ן
 זכותו יגן עלינו ועכ"א

לזכר עולם יהיה צדיק

רביה"ק יצחק צבי משה זי"ע
 בן רבינו אביגדור ב"ר משה זצ"ל
 מקראלי
 נלבע י טבת תשע"ט
 זכותו יגן עלינו ועכ"א

לעילוי נשמת

הגה"צ משה וועבר זצוק"ל
 בהרה"צ מרדכי זצ"ל
 נלבע יב כסלו תשפ"א
 ת. נ. צ. ב. ה

